

Jana i el príncep

El pont

(Conversa entre mare i fill)

Mira estimat, tu bé que ho saps, com de complex és manifestar les nostres preocupacions, tenir cura dels altres.

Vivim envoltats de prejudicis i desconeixem el profund silenci on els altres floreixen.

Quan ella vindrà del treball, tu la miraràs. Simplement has de mantenir-te callat, però obert. T'acostaràs i faràs per abraçar-la. En silenci, no has de dir, ni fer res, tan sols sentir-la, mirar-la. Oblida't de tot, del passat, del dit i ocorregut.

Posem per cas que t'evitara...

Acceptaràs la seua llibertat, respecta-la amb tendresa... I això és tot. Allò que importa és simple, senzill, humil.

Vet aquí l'amor, aqueixa acceptació que fa lliure l'altre, un sentiment que nodreix i respecta, l'alga solitària que en la mar profunda i salada sempre sura...

És un cicle sagrat. Tin fe. Any rere any sempre s'acosta una nova primavera.